

Äitienpäivä

Evankeliumista Johanneksen mukaan, luvusta 16

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

”Vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen.”

Jotkut opetuslapsista kyselivät toisiltaan: ”Mitä hän oikein tarkoittaa sanoessaan: ’Vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen’? Ja mitä hän tarkoittaa, kun sanoo menevänsä Isän luo?”

”Miksi hän puhuu vähästä ajasta?” he ihmettelivät. ”Ei hänen puhettaan ymmärrä.”

Jeesus huomasi, että heidän teki mieli kysyä häneltä. Hän sanoi heille:

”Sekö teitä askarruttaa, että sanoin: ’Vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen’? Totisesti, totisesti: te saatte itkeä ja valittaa, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta tuskanne muuttuu iloksi. Nainen, joka synnyttää, tuntee tuskaa, kun hänen hetkensä koittaa. Mutta kun lapsi on syntynyt, äiti ei enää muista kipujaan vaan iloitsee siitä, että ihminen on syntynyt maailmaan. Tekin tunnette nyt tuskaa, mutta minä näen teidät vielä uudelleen, ja silloin teidän sydämenne täyttää ilo, jota ei kukaan voi teiltä riistää. Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään.”

Jeesus kantoi loppuun asti huolta opetuslapsistaan. Tämä tulee erityisen hyvin esille kuulemassamme evankeliumissa, joka on katkelma Jeesuksen viimeisestä puheesta, ennen kuin hänet vangittaisiin. Jeesus on palaamassa takaisin Isän luo, mutta opetuslapset tulevat jäämään vielä maailmaan. Jeesus tietää, että pitkäperjantain tapahtumat tulisivat koettelemaan hänen seuraajiaan. Vaikka Pietarin johdolla kaikki olivat

vakuutelleet uskoaan Jeesukseen, jokainen heistä tulisi jättämään Herransa yksin tuona päivänä. Siksi Jeesus näkee vaivaa. Loppuun asti hän rohkaisee opetuslapsia. Että ”vaikka nyt pimeydellä tulee olemaan valta, niin minä palaan takaisin. Ja silloin, silloin te käsitätte nämä minun puheeni. Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään, vaan teidän sydämenne on täynnä iloa.”

Jokainen meistä tarvitsee vahvistusta uskolleen. Kukaan ei ole sellaisessa asemassa, etteikö hän tarvitsisi jatkuvaa Jumalan huolenpitoa. Ei Pietari, ei Johannes, ei Paavali, eikä kukaan heidän jälkeensä. Eläessämme vielä täällä maan päällä, monien ahdistusten, lankeemuksien ja heikkouden alaisina, olemme täysin riippuvaisia Jumalan armosta.

Varsinkin silloin, kun ihminen tulee uskoon, hänellä saattaa olla väärät luulot itsestään. Vasta uskoontullut, saattaa ns. uskonhuumassa ajatella, että nyt hän ymmärtää kaikki uskon asiat ja tuntee Jumalan. Mutta kun tuo alkuhuuma ajan myötä laskee, joutuu ihminen koetukseen.

Vähitellen, kiitos Jumalan, hän alkaa oivaltaa, ettei omat voimat riitä mihinkään. On Jumalan armoa, että ihminen tulee täysin riippuvaiseksi Jumalan armosta.

Voi kuinka paljon me tarvitsemme näitä Jeesuksen rohkaisevia sanoja. Että me pysyisimme Hänen armossaan ja oppisimme tuntemaan Hänet. Sillä mitä paremmin me tunnetaan Jeesusta ja Jumalan sanaa, sitä paremmin voimme myös taistella pahan valtaa vastaan.

Kun vihollinen on hyökkäämässä kimppuusi ja lannistamassa sinua, kuinka paljon antavatkaan voimaa esimerkiksi nämä profeetta Jesajan kirjassa lausutut sanat:

Etkö jo ole oppinut,

etkö ole kuullut,

että Herra on ikuinen Jumala,

koko maanpiirin luoja?

Ei hän väsy, ei uuvu,

tutkimaton on hänen viisautensa.

Hän virvoittaa väsyneen

ja antaa heikolle voimaa.

Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät,

nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat,

mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman,

he kohoavat siivilleen kuin kotkat.

He juoksevat eivätkä uuvu,

he vaeltavat eivätkä väsy.

Jumalan rakkaus sinua ja minua kohtaan on pysäyttävää. Vaikka Hän on historian aikana nähnyt omiensa jatkuvaa synnin tekemistä, kääntymistä epäjumalien puoleen, Hän on aina valmiina kutsumaan takaisin luokseen.

Jumala on osoittanut meitä kohtaan valtavan rakkautensa, kun antoi ainoan Poikansa kuolla meidän syntiemme tähden.

Uskon, että Jeesuskin halusi rukoillessaan omiensa vakuuttuvan Hänen rakkaudestaan. Eikä ainoastaan pään tiedolla, vaan sydämen uskolla. Sillä ainoastaan evankeliumista kumpuaa aito kristillinen elämä. Evankeliumi on Jumalan voima, joka tänäkin päivänä synnyttää ihmisissä uskon.

Meidän on joka päivä hyvä kasvaa Jumalan armossa, sillä Jeesus nimittäin tiesi sen, miten haastavia taisteluja joutuisimme elämässämme käymään läpi. Hän tietää kuinka helposti ihminen etäännyy Jumalasta. Maailma tarjoaa aarteitaan, ja kristityn sydän on alati vaarassa mieltyä niihin.

Aikaisemmin Jeesus oli myös puhunut tulevaisuudesta sanomalla muun muassa: *"Vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan."* Tämäkin taakka painoi nyt häntä.

Jeesus oli huolissaan uskovien pysymisestä oikeassa uskossa. Niin kuin pelastukseen tullaan Jumalan armotyön kautta, niin pelastuksessa pysytään Jumalan varjelevan ja suojelevan toiminnan tähden. Sekä pelastus että siinä pysyminen, ovat Jumalan työtä. Paavali totesi tämän myös selkeästi kirjoittaessaan korintin seurakunnalle: *"Ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä. Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi."*

Hyvä ystävä, uskon, että tässä ajassa, jota me nyt elämme, tahtoo armollinen Jumalamme sekä **vahvistaa** että **rohkaista** sinua. Niin kauan kuin vihollisella on aikaa, hän tekee kaikkensa, jotta ihmiset eivät uskoisi Kristukseen ja pelastuisi. Siksi on oleellista, että meidän uskomme on kestäväällä pohjalla. Kun pandemia on vienyt ihmishenkiä, sodan ääneet

ovat pauhuneet tai kun vainot koettelevat – me todella tarvitsemme Jumalan läsnäoloa ja apua.

Tämän päivän evankeliumissa, oli myös yksi kohta, joka on erityisen sopiva juuri äitienpäivälle. Jeesus rohkaisi seuraajiaan puhumalla naisesta, joka synnyttämisen hetkellä kokee suurta tuskaa ja kipua. Mutta kun lapsi on syntynyt, äiti ei enää ajattele kipujaan, vaan iloitsee siitä, että ihminen on syntynyt maailmaan.

Nykyään kun miehetkin saavat olla synnytyksissä mukana, niin olen saanut itsekin todistaa nämä Jeesuksen sanat todeksi kolme kertaa. Voi olla, että siinä synnyttämisen hetkellä miehen tsemppaavat sanat: ”Kyllä se siitä kohta helpottaa.” – ei auta, mutta lapsen syntyessä tuska todella vaihtuu iloon ja riemuun.

Anna Jumalan Sanan vaikuttaa elävän toivon ja lohdutuksen lähteenä elämässäsi. Sillä Sanansa kautta Jumala avaa silmämme näkemään näkymättömän. Muistathan, kuinka Paavali lohdutti korinttolaisia: *”Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmistemme murtuukin, niin sisäinen ihmistemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen*

ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden.

Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä

näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti.”